

ségességéről meg van győződve. Hátra van még csak azon kérdés felvetése, mily tényezők közreműködése mellett lehet várni azt, hogy ezen egylet valóban boldoguljon és virágozzék.

Első sorban nem szabad figyelmen kívül hagyni azt, hogy ezen egyletnek a megyebeli összes községek gazdasági érdekeit kell egyaránt felkarolni. Szentés város gazdálkodó közönsége már az által nyer sokat, hogy ezen egylet székhelye Szentesen leend s így nem lehet attól tartani, hogy ezen egylet megyei érdekeltisége mellett a központot háttérbe szorítaná. De arra kell figyelni, hogy a többi községek gazdasági érdekei el ne hanyagoltassanak s e végből az alapszabályok oly szervezetről gondoskodjanak, melynek alapján a nagy választmányban minden község a lakosok számarányához s érdeklődéséhez képest kellően képviselve legyen, mert csak így juthatnak az egyletnek tudomására a községek gazdasági viszonyai s ezekből eredő bajai. S annál inkább fordíthat kellő gondot az egylet a községek összes gazdasági érdekeinek előmozdítására, mert Szentés város területén már több év óta a legbuzgóbban s legsikeresebben működik a szentesi polgári iparos és gazdasági kör szakosztálya, mely kizárólag a helyi érdekeket képviselni van hivatva. Ha ezen szellem fogja át-leugeni a megyei gazdasági egylet választmányát és vezérferfiát, ha a vidék kellő képviseltetéséről az előadottak szerint gondoskodva leend, akkor biztos kilátásunk lehet egy értelemes, s üdvös működését mindenfelé elárasztó megyei gazdasági egyesület alakítására.

Más részről ép oly fontos azon férfiak kiszemelése, kik hivatva lesznek kezdet a első nehézségeit eltávolítani s az egylet élére állva a kellő eredménnyel működni. Tagadhatatlan, hogy sok ember igen szépen tud beszélni, de azután annál kevesebbet tesz és fáradozik; már pedig üres szóval, legyen az bármily ékes, soha sem sikerül egy gazdasági egyletet virágzóvá tenni, ha az ékes szót fáradhatatlan tevékenység nem követi. Gazdasági egyletről lévén szó, mi sem természetesebb, mint hogy az egylet élén álló férfiak tényleg gazdálkodással foglalkozzanak, s ha oly férfiakkal rendelkezünk, kik saját gazdaságukat okosra vezetés mellett rendben tartják s úgy szólva követendő példának mutatathatják föl, sőt mi több, ha az illető földbirtokosok a gazdaság terén való jártasságukat, szakképzettségüket s tevékenységüket valamely, hasonló irányú egyletnél már eddig is kimutatták, akkor valóságos bünt követnénk el, ha az ily gyakorlati s tevékeny szakembereknek bebizonyult egyenlekről megfélekedve, egy talpalatnyi földdel sem bíró theoretikus emberekre bízánk a szép reményekre feljogosító egylet vezetését.

Ha ily szellemben s meggyőződésben fogunk a csongrádmegyei gazdasági egyesület alakításához, akkor reményünkben nem fogunk csalódni.

VILÁGFOLYÁS A.

Az elmúlt hétnek legnevezetesebb eseménye az, hogy a lármas horvát országgyűlést szépen hazaküldték zabot hegyezni, vagyis a mint hivatalosan kifejezni szokták: „elnapolták bizonytalan időre.”

De nem is lehetett már másképp cselekedni, mert a nemes horvát atyafiak olyan botrányokat csináltak napról-napra országgyűléstükön, a mi koresmába is sok lett volna, s minden koresmáros kidobná az olyan rakoncátlan vendégkoszorút, mely úgy viselné magát, mint a jeles horvát honatyák.

Gyűlésezésük tulajdonképpen nem is tanácskozás volt, hanem mocskolódás, orditozás és piszkolódás, s csak az a esoda, hogy egyszer másszor általános verekedés nem ütött ki soraikban.

A mult héten ugyan egyik legmosdatlanabb száju követet, Starcevicset, 8 napra kizárták a gyűlésekből, de ez azért mindennap elment s erővel be akart rontani, s mindég az ott álló zsandárokra kellett visszautasítani.

Végre aztán már maga a korona is megsokalta e dühöngők garázdálkodását, s nagy meglepetésre feloszlatta a tartománygyűlést.

E feloszlatastól pedig előre senki sem sejtett semmit. Az országgyűlés javában állott; épen Ivics uram dühöngött a magyarok ellen, csakugy ömlött szájából a sok mosdatlan beszéd, midőn egyszerre a bán megjelent a teremben s felmutatja a királynak leiratát.

Nagy megdöbbenés és mély csend lett erre, nem is álmódván, hogy mi lehet a leiratban, hát a mint elolvassák, hallják, hogy a tartománygyűlés fel van oszlatva s mehet, a merre akar.

Igy aztán Ivics uramba is benne vezett a megkezdett díkió, s azt már most legfeljebb valami kanász gyűlésen mondhatja el. Különben csakis odavaló.

Ebből a felolvasásból azt lehet sejteni, hogy már most kemény zabolát vetnek a horvát uramék szájába, mert már nagyon ugrándoztak úgy, hogy még baj is történhetett volna.

Hiszzen már nem csak a házban garázdálkodtak az atyafiak, hanem az utcán is folytatták a garázdálkodást.

Igy többek közt Loncsarovic nevű követet, ki különben pap is volt egyuttal, mivel ez a higadtabbak közé tartozott s indítványozta, hogy a szájas Starcevicset ki kell zárni, — az utcán megtámadták és tojással meghajigálták, úgy hogy a jámbor Loncsarovic olyan lett mint egy darab burdás kenyér.

Muszkarszág felől újra nagyon békés szellő kezd fujdogálni. Nem hallatszik már a muszkák harcias lárma, ellenkezőleg most már egyszerre mindenkivel jó barátságban akarnak lenni.

Különösen pedig a mi államunkkal, melyre pedig ez előtt pár hónappal kigyót-békát rákiabáltak s elvesztettek volna egy kanál vízben, ha lehetett volna.

Most azonban Giers, a kancellár, szépen eljött Bécsbe s itt keresi a befolyásos körök kegyét.

Szívesen is fogadják s tanácskoznak vele, minek valószínűleg a lesz az eredménye, hogy a béke, legalább egy időre meg lesz szilárdítva, s a háború kitörésének eshetősége elodáztatik távolabbi időkre.

GAZDÁSZAT.

Mikor kell a bort lefejtetni?

E fontos kérdésre nézve a „Bor. Lap.”-ban a következő figyelemre méltó megjegyzéseket olvassuk:

A fejtéshez mindig száraz, tiszta, derült időben s a mennyire lehet, magas légnyomás mellett fogjunk hozzá. Az esős havazó időjárás mellett fejtett bor sohasem tisztul meg oly jól, mint azon bor, melyet száraz időben fejtettünk le. Erős északi szél s egyáltalában a magas légnyomás a legalkalmasabb idő a fejtésre..

Egyébkint a légnyomás befolyásának nagy fontossága a fejtésnél bárki által könnyen megítélhető a következő egyszerű kísérlet által is.

Tegyünk egy palackban még le nem fejtett új bort s elzárva a palackot, tartuk azt fütetlen szobában oly helyen, hol meg nem fagyhat s mozgásba sem hozható járás kelés folytán.

Itt sokszor láthatjuk majd, hogy a bor szépen megtisztul, üledéket rak szép időben; a mint azonban eső vagy hó közeledik, a seprő fel fog többé-kevésbé szállni a tiszta borba s a bor meg fog zavarodni. Beálló keményebb derültebb idő mellett ismét megtisztul a bor s a seprő szépen leülepedik; így fog ez menni folytonosan.

A folyók, tavak vize derült időben magas légnyomás mellett, tiszta átlátszó; közelgő esőben azonban alulról az iszap felül kerekedik s a víz zavaros leend. Az u. n. „Baroscop”-ban (időmérő) tiszta derült idő közelgésével a víz tiszta lesz s a sók a zárt üvegeső aljában válnak ki: közeledő eső vagy alacsonyabb légnyomás esetére a sók feloldódnak a vízben s a víz zavaros, sűrű lesz. Min-ezen felhozott példák fényesen igazolják azon állításunkat, hogy a fejtés idejére nézve vigyázók legyünk s főleg a magas légnyomást figyeljük meg mindenkor.

A légsulymérőnél (Barometer) a 760 milliméternél magasabb állás —; a már említett Baroscopnál pedig a csőben levő víz tisztasága mutatja azon légnyomást, mely mellett a fejtés megkezdhető s végezhető. Ha valaki e két időmérő egyikevel sem bír, az figyeljen a napos, derült időre avagy az északi szélre s ekkor végezze fejtését.

Igen rossz s elvetendő dolog e szerint, ha a fejtést épen azon időre halasztjuk, midőn künn az eső, sár vagy havazás miatt nem tudunk dolgozni, pedig sajnos, ez a legtöbb helyen már bevett szo-

kás. Az igaz, hogy munkaerőt gazdálkodhatunk meg, rossz időt is kihasználhatunk így, de nem boraink tisztulásának előnyére.

EGYLETI ÉLET.

Folyó hó 13-án azaz mult vasárnap délelőtt 10 órakor szép számmal gyűltek össze a városház tanács-termében a létesítendő csongrádmegyei gazdasági egyesület iránt érdeklődő helybeli polgárok, hogy ezen egyesület alakítása iránt előértekezletet tartsanak*) Koller Gábor megyei közigazgatási előadó úr röviden előadta a megalakítandó csongrádmegyei gazdasági egyesület célját s ez ügyben tett fáradozásának eredményét, a jelen voltak örömmel értesültek arról, hogy megyénk két nagybirtokosa u. n. Károlyi Sándor gróf és Pallavicini örgróf az egyleti tagok sorába léptek, s habár az aláírási iverk még nem érkeztek vissza minden helyről, már az eddigi eredmény is biztosítja az egylet megalakulását s ezek után az értekezletet megnyitották nyilvánítva. Ezek után Balogh János polgármester elősoroltván azon akadályokat, melyek meggyökben ily egylet alakításának u'jában állottak, s kiemelvén azon előnyöket s üdvös eredményeket, melyeket egy jól vezetett megyei gazdasági egylettől az egész megye gazdálkodó osztálya joggal várhat s remélhet, indítványozta, hogy ezen értekezlet elnökeül Koller Gábor előadó úr, jegyzőjéül Albertényi Antal megyei szünevő úr választassanak meg. A jelen voltak elfogadván az indítványt, eüők feloivastatja azok névsorát, kik az eddig visszérkezett aláírási iverket az egyleti tagok sorába belépni óhajának. Végre egy két tag felszólalása után az előértekezlet abban állapodott meg, hogy a még vissza nem érkezett aláírási iverk beküldésére az illető gyűjtők kéressenek föl, s egy hónap mulva tartassék meg az alakuló közgyűlés, miről az érdekeltek annak idejében értesíttetni fognak.

*) Lapunk sserkesztősége — az ügy fontossága dacára — ismeretlen okoknál fogva nem kapván értesítést ez értekezlet tartásáról, nem értesíthette róla az olvasó közönséget.

Meghívás.

Mint hogy a szentesi polgári iparos és gazdasági kör ipari szakosztálya által tervezett „szentesi kölcsönös segélyző szövetkezet” a tömeges részvény aláírás által biztosítva van s a szakosztály kebeléből kiküldött bizottság az alapszabályokat már kidolgozta s az egyleti választmány tudomásvétel végett betérjesztette, alulírott a t. részvényeseket a f. 1884. évi február hó 3-án azaz vasárnap délután 2 órakor a fentebbi egylet helyiségében (Gibba László háza a tyukpiacon) tartandó alakuló gyűlésre ezennel meghívja.

A gyűlés tárgyai:

- 1) Ideiglenes elnök s jegyző választása.
- 2) Alapszabályok megvitatása.
- 3) Elnök, igazgató, igazgató tanács, titkár és felügyelő bizottság választása.

Szentés, 1884. január 23.

Balázsovits Norbert,
bizottsági elnök.

Köszönet nyilváníítás.

Alulírottak halás elismeréssel mondunk köszönetet mind azon igen tisztelt emberbarátoknak, különösen pedig azon igen tisztelt szülők és szép gyermekeknek, kik f. 1884. évi január hó 23. án délután felejtelen forrón szeretett Juliska leányunk végtisztesség tételén személyes megjelenésük által igaz földalmunkat enyhíteni s megosztani szivesek voltak; — fogadják itt a nyilvánosság előtt is torró őszinte köszönetünket.

Szentesen, 1884. január hó 24.

Juhász János és neje
Harris Ilona.

HELYI és MEGYEI HIREK.

— Szomorú csapás érte Juhász János, telekkönyvi nyilvántartó urat, ki e hó 22-én vesztette el szeretett leánykáját Juliskát. A boldogult, ki még csak 14 tavaszt ért, három heti súlyos szenvedés után hunyt el. Teme-tése e hó 23-án ment végbe a görög keleti egyház szertartásai szerint. Béke lebegjen porai felett!

— Katonáságot kapunk, de nem állandóan, hanem csak egy pár napi tartózkodásra. A 46-ik gyalog ezred két zászlóalja ugyanis törzs- és tisztikarával Szegedről indulva több városban fog átmenni s ezek közé Szentés is tartozik, miért is az ezredes városunk előjáróságához azon kéressel fordult, hogy a katonaság és tisztikar részére egy pár napra szállást adni sziveskedjék, mit az előjáróság adott válaszában a legkészségesebben teljesíteni ígért.

— Szomorú csapás érte Szabó Lajos ref. tanító urat, kinek e hó 22-én elragadta a halál Itona nevű 2 éves kedves kis lánykáját. A kedves kis leány a torokgyilkosok esett áldozatul.

— Hoffer Mór, általában ismert helybeli kereskedő, kedden éjjel Félégyházán hirtelen elhunyt. Budapestre szándékozott utazni, de már Félégyházára ropant fejfájással érkezett, honnan nem is tudott tovább menni, s a nemsokára beállott agyszélhűtés véget vett életének. A közbecsülésben állott férfi 44 éves volt. Béke poraira.

— E hó 23-án Szeder János ur hajtó vadászatot rendezett istvánházi birtokán és a sáros-pataki főiskola szomszédos földjein, melyen 11 vadász vett részt. Hogy mennyire meg van fogyva a vadállomány, mutatja az, hogy a felfogott több mint 300 holdnyi területen mindössze 17 nyul esett el.

— Fényes hál lesz folyó hó 26-án azaz holnap a megyeház termében, melyet a helybeli jótékony nőegylet rendez. Mondanunk sem kell, hogy megyénk intelligenciája s főképp a szép hölgyvilág nagy számban lesz képviselve.

— Polgári iskolánk muzeumi helyisége egy közfal kivétele által átalakításon ment át, még pedig a muzeumi tárgyak előnyére, minthogy most már a régiség-tár, ásványok s egyéb physikai szerek egy helyen vannak, s valóban egész kiállítását képviselnek a szépen elrendezett tanszergyűjtemények.

— Négyesi László városuk szülöttje s jelenleg a budapesti tudomány-egyetemre bölcsészethallgató, gyöngékedő állapota miatt orvosi tanácsra szülővárosába kénytelen jönni, hogy itt ádülést nyerjen. Szívünk-ből kívánunk ez előretörésvő földünknek teljes telgyógyulást és friss erőt, hogy pályáját folytathassa és sikerrel bevégezhesse.

— Öngyilkossá lett f. hó 22-én Varga Lajos nevű csizmadia legény, a midőn fentebbi napon, állítólag szerencsétlen szerelem miatt, magát mellbe lötte s ily állapotban a városi kórházba szállították. A lövés nem okozott ugyan rögtöni halált, de felgyógyulásához nincs remény.

— A helybell 48 as kör f. hó 27-én, vasárnap, a csizmadia ipartársulat termében jótékony célu táncvigalmat rendez, melyre a közönség szíves figyelmét e helyen is felhívjuk.

— A helybeli kerékgyártó ifjúság február hó 3-án a csizmadia ipartársulat termében táncvigalmat rendez, melynek tiszta jövedelme a helybeli árva gyermekek felsegélyezésére lesz fordítva. Minthogy a bor ingyen lesz kiszolgáltva és borbau van igazság, bizonyos dolog, hogy bukástól nem kell tartani.

— A lutri-gyűjtőde ezentul nem Abaffy Lászlónál, hanem Szépe Károlynál lesz. Rakhatnak pedig a lutrisok a budapesti, szebeni és bécsi huzásokra.

— A helybeli tolvajhanda, mert az eddig tapasztaltak alapján olyannak kell lenni, mintha bujósdi játszanék az állami csendőrséggel. F. hó 19-én virradóra Sarkadi Nagy Sándor házát tisztelték meg az ismeretlen madarak, s kivágván az ily kísérletnek nem igen ellenálló falat, elvittek 22 párnát, 4 derékajlat 2 dunát és 9 tucat tányért. Hiába, az eddigi siker csak ösztönzi az éjjeli lepkéket a könnyű üzlet folytatására. Bizony nehezen várjuk azt a városi rendőrséget, mert ma holnap nem tudjuk, vajjon a végrehajtó vagy a tolvaj huzza-e a párnát fejünk alól.

— Egy asszonyság f. hó 22-én dél táján a helybeli járásbírósi épülettől a városi házi telket bekerítő új fal egyik kapujáig egy csomag iratot, közte adó könyvet is vesztett el. A becsületes megtalálól, kire nézve ezen iratok semmi értékkel nem bírnak, szíveskedjék ezen iratokat a városi cselédek szobájában átadni, mely esetben illő jutalomra számíthat.

V E G Y E S .

— A bakanes diadalmas lett az egész hadseregben. Elhatározták, hogy ezentul az összes csapatokat a magyar ezredkéhez hasonló lábbelivel látják el, azzal a különbséggel, hogy a cipő nem fűzött, hanem — időkimélés okából — kaposos lesz. A nem magyar és vadász ezredekben próbakép behozott csizma végkép megbukott, 2400 véleményes jelentés közül csak 240 szólt a csizma mellett, a többi mind ellene. Ezen kívül a takarékoság elve is a bakancsot pártolja, mert a hosszúsáru csizma igen drága. Lábfájás katonák számára gyékénytalpu vászoncipőket fognak alkalmazni, mint ez már a 72-ik ezredben használatban van.

— Sz. N. írja: Két beteg volt egy háznál Sz.-en. Az orvos gyuladós betegséget konstaltál és valami flastromot rendelt a betegeknek. A várvavárt orvosasság alig hogy megérkezett: mindkét beteg bevette annak rendje és módja szerint. Persze olyan állapot keletkezett utána, hogy az orvosnak minden tudományát össze kellett szednie, hogy a két beteg nőt megmenthesse. Hasonlít e történéthez az oláhfalvi eset. A beteg atyafinak porokat rendelt a doktor és megmagyarázta, hogy azt vízben kell bevenni. Az asszony jól megjegyezte

magának az eljárást s mikor a porok elkészültek, a beteg embert kísérfaltatta a Homoródpatakra a gát alá és ott hónaljig beállítva a vízbe, csakugyan vízben vétette be a gyógyszer betegevel. S ime, a beteg a vízben bevett gyógyszeről pár nap alatt tökéletesen megegyesedett.

— Dr. Kremminger Antal, szegedi városi prépost-plebánus múlt napokban 80-ik születés napja alkalmából számos ovatióban részvett. Ez alkalommal a „Szegedi Híradó“ az érdemekben megőszült förfürő tiszteletére gyönyörű ódát közöl, melynek szerzője Oltványi Gáspár.

— Az új ötveneseket, mint egyik fővárosi lap értesül, csak február 1-én bocsátják ki, de leírását már közlik a következőkben: a pénz közepén van a címer; a pénz alapja kék, kerete barna cifrákkal; a címet négy gyermek alak övezi körül, allegorizálva a kereskedelmet, ipart, földmívelést és bányászatot. A középtől jobbra és balra áll arab számokkal az 50. A papírpénz egyik oldala magyar, másik német.

— Szajol-Kunszentmártoni vasút ügyére vonatkozólag arról értesülünk, hogy az ügyben február hó 4-én a közlekedési ministeriumban tárgyalás fog tartatni s alapos kilátás van arra, hogy a vasút építése tavasszal megkezdődik.

— Az országbíró gyilkosai halálra ítélve Maláth gyilkosai felett az ítéletet a kir. Kuria kihirdette. A legfőbb bíróság mind a három vádlottat halálra ítélte, s pedig Bereczet azon súlyosítással, hogy legutóljára végezzék ki.

— Egy szál gyufa miatt. Boksa Ferenc, csopaki szőlőtulajdonosó vincellérje, a napokban két balatonfüredi vőfélyvel egy gyufa miatt összeütközött. Az egyik vőfély gyufát kért a vincellértől. Ez azt mondta rá: „a ki pipás, tartson gyufát is,“ s megadta az adást. A vőfély sürgetve a gyufát meglökte a vincellért, ki követ dobott a vőfély után. A vőfély bicskát rántott és úgy döfte a vincellérbe, hogy az nyomban halva rogyott össze.

— A macskás vénkisasszony. A bécsi Wallenstein utcában rég föltant egy mindig elzárt lakás, a melyből rettenetes bűz ömött ki. A házbeliek végre a rendőrséghez fordultak, mely rögtön vizsgálat alá vette a szállást, a hol egy Holler Jozefina nevű vénkisasszony lakik. A rendőrség először jó szóval kért bebecsättatást, de mikor az nem használt, betörte az ajtót. Kábító levegő szelítette el a behatólokat. Az egyik kis szobában ott kucorgott a vén kisasszony tizenkét vedlett macskával és trizennyolc madárral; a másik szoba, melynek fölnyitása ellen Holler k. a kétségbeesetten tiltakozott, az öreg hajdon kedvenc állatainak kriptája volt. Találtak ott két összeszáradt döglött ve rebet, egy kosárban öt tőpörödött macska hullát, egy fiókban (melyet szintén lakatossal kellett kinyitattani) nyolc macskadög hevert egy csomó kölyökkel — valamennyi a rothadás harmadik stádiumában. A dögöket a vénkisasszony leirhatatlan siraimára a gyepmester el vitte, a lakást dezinficáltak, este pedig az utcai nép nagy macskazenét rendezett a macskák hőszívű barátjének. A vénkisasszony naponta 8—9 liter tejet vásárolt kedvencei számára, míg maga koplalt. E csodálatos teremtés anyja még él és nevezetes a — kutyák iránt való nagy vonzalmáról. Egész nap az utcán kóborol és minden eléje kerülő ebet jó falatokkal lát el.

— Három gyermekét szült. Mezőtúron egy Diamant nevű asszony, kik közül egy meghalt, kettő életben maradt.

— Vakmerő ugrásra szánta rá magát egy uri ember a napokban. Az illető Nagyváradig váltott jegyet Debrecenből, azonban utközben elaludt, s a vonat tovább vitte Erdély felé. Az utas akkor vette észre magát, midőn már F. Vásárhelyhez közel rohogott a vonat. Kinyitotta a kocsi ajtaját s pillanat alatt augrott a sebesen haladó vonatról. Az utasok látták a vakmerő saltomortálet, ugyszintén azt is, hogy az utas né hány perc múlva összeszedelőzködött a földön s megindult a haladó vonattal ellenkező irányba Nagyvárad felé. Azt hiszik, hogy nem történt semmi baja.

— A hiszékenység áldozata. Prágában néhány nap előtt egy odaváló fogadóban egy Stokholmból érkező fiatal pár szállt meg. A pár boldogan élt egy-két napig, mikor egyszerre a „férfj“ eltűnt és kiderült, hogy a leány hiszékenységének áldozata: a rosszlelkű fiatal ember elcsábította és megszöktette a szegény lánykát, azt hazudva, hogy ő párisi kereskedő. Most megunta a számalomraméltó teremtést és ott hagyta. A rendőrség nyomozza a hitvány embert, a leány számára pedig jószívűek gyűjtnek, hogy haza mehessen távoii hazájába.

— A „Szabadságharc szobor“ alapjára országsszerte eszközölt gyűjtés eredményét közli a központi bizottmány a lefolyt 1883. évi dec. 31-éig bezárólag. Ezen kimutatás szerint begyűlt összesen 82,078 frt 60 kr. Ebből levonva a 3627 frt 1 krt tevő kiadásokat, fent marad tiszta jövedelmül 78,451 frt 59 kr. Ehez járult Budapest mint köztörvényhatóság 25000 frttal, ugyanott gyűjtés utján bejött 33001 frt 6 kr. Az egyes megyék és városok saját hatósági alapjaikból következő nagyobb adományokkal járultak: Fiume 1500 frt, Pest Pilis-Solt-Kis-Kunmegye és Debrecen városa egyenkint 1000 frttal; Szeged 600 frttal; Arad megye, Somogy megye, Torontál megye, továbbá Kecskemét és H.-M.-Vásárhely városok egyenkint 500 frttal; Arad város 300 frttal; Csongrád megye, Temes megye, Maros-Vásárhely, Dobsina és Szentcsanak városok egyenkint 200 frttal; végre Csik megye, Moson megye, Tolnamegye, Baja, Sopron, Székes-Fehérvár, Versetec, Eger és Jászberény egyenkint 100 frttal. Szentes hozzá számítva a hatósági alaplól utalványozott 200 frtot is — összesen 314 frt. 61 krral járult e hazafias célra.

— E napokban jelent meg Budapestben Fro mmer A. Hermann nagkereskedésének 1884 iki főár jegyzéke, mely mindennemű gazdasági főzélék és virágmagvakat, gyümölcsfákat, rózsákat, cserjéket stb. oly gazdag választékban tartalmaz, mint igen kevés külföldi árjegyzék, belföldön pedig tökéletességre nézve ehhez

hasonló nem jelenik meg; melegen ajánljuk fenti céget minden gazdának és kertkedvelőnek, és előre meg vagyunk győződve, miszerint megrendelés esetén teljesen ki lesz elégitve. — Az árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve a nevezett cég által mindenkinek megküldetik.

— Három gyermek halála. Roksandics István bodjai földművesnek három igen szép kis gyermeke volt; a legfiatalabbik két éves, a legidősebbik öt éves. A múlt kedden az apa a közeli erdőbe ment fáért, a gyermekek anyja is elment hazulról, egy közeli patakhoz ruhát mosni, de, hogy az otthon maradt gyermekek meg ne fázzanak, anyjuk tele rakta a kályhát fával, bezárta a ház ajtaját s azután ment el. Elfelejtette, hogy a kályhán egy csomó forgács maradt, a melylyel reggelint tüzet élesztettek. Mikor a kályhában egyre jobban kezdett égni a tűz, a rajta lévő forgács tüzet fogott. A kis szobácska csakhamar úgy megtelt füsttel, hogy a szerencsétlen gyermekek, a kik sem az ajtót, sem az ablakot nem tudták kinyitni, menthetlenül megfultak. Mikor a szülők visszatértek csöndes hajlékukba, a szép három gyermeknek eltorzult holttestet találtak a füsttel telt szobácskában.

— Megőrült. A szolnoki személypályaudvar épülete előtt a fasor végén kis szivaráros bódében töltötte éveit özv. Uglar Sándorné. Addig betűzgette, olvastatta a sok örülesi, mérgezési, gyilkossági esetet, hogy szegény maga is megőrült. Folyó hó 18-án tárva nyitva hagyta a kis bódét s a vasuti pénztárnál jegyet akart váltani. A pénztárnok figyelmessé tétetvén a szegény asszony elmebeli állapotára, nem adott neki jegyet, mire a nő bezúrta az ablakot azt hangoztatva, hogy a levegő meg van mérgezve, s hogy őt meg akarják gyilkolni. Az üldözési mania egész erővel tört ki rajta, mire megfízvelés végett a kórházba szállították.

— Füstbe menő fonyteremény. Az osztrák vörös kereszt sorsjegy százezer forintos fonytereményt egy Brunn mellé való fiatal kereskedő nyerte meg, vagy legalább az ő birtokában lévő sorsjegy számát húzták ki, — de nagyon kétséges, vajjon kifizetik-e a szerencsés szerencsétlennak a sok pénzt. A kereskedő ugyanis azt a balfogást követte el, hogy egyesre oltózta a sorsjegy zezugatosan vágott szélét. Már pedig az szabály, hogy mielőtt a nyereményt kifizetnék: belepróbálják a sorsjegyet az ugynevezett juxtakönyvbe, a honnan azt szántsándékkal görbe vonalakkal kimetélték. A kereskedő sorsjegye most természetesen nem illik a juxtában lévő metszéshez és a vörös kereszt nem akar fizetni.

A P R Ó S Á G .

Félreertés. Ténsasszony a mézszarvából jövő szakácsnéhoz: Ejnye Sári, valamit elfelejtettem még hozatni, — nem látta, van-e a mézszárosnak borjúlába?

Szakácsné: Nem láthatam ténsasszony, mert csizma volt a lábán!

* * *
Egy németországi közgyűlésen, személyes kérdésben kért szót egy vastag rezes orru tanácsos, s midőn szóhoz jutott, ily szónoklatot tartott:

— Az elébb kézről kézre járt a tubákos pikszisem, és már most nincs sehol. Kérem az elnök urat feltenni a kérdést, hogy ki dugta azt zsebre, bizonyosan azon tévedésből, hogy az az én zsebem?!

* * *
Látja egy ur, hogy egy asszony igen vékony ruhába takarva viszi kis gyermekét az utcán.

— Ugyan, szőlítja meg az ur, van-e magának szive, hogy ilyen hidegben így viszi ezt az ártatlan gyereket!
— Oh ténsuram, tudja is még az ilyen kis gyerekek, hogy hideg van-e vagy sem!

* * *
Valami kisebb vétségért bíró elébe volt idézve az egyszeri ember.

A bíró felteszi neki a szokásos kérdéseket, többek közt azt is, hogy volt-e mar büntetve?

— Voltam bizony tekintetes uram, — felelt az ember nagyot sohajtvá: már 3 feleségem volt!

* * *
Jótékony célra. 1841-ben Váradon Komlóssy társasága működött, s kötelezettsége szerint a többi között jótékony célu előadást rendezett a helybeli szegények számára.

Adtak pedig valami operát; a közönség szép számmal gyűlt egybe, s a többi között eljött az árva pénztárnokának vén fruoka is, ki e jelen előadásra szabadjegyet nyervén, ma hallott életében először operát.

— Gyalizatos emberek — mondá e ferfiu az első felvonás végén — ugyancsak meglátszik rajtok, hogy nem magok számára játszanak. Egyszerre ketten és hárman is énekelnek, csak hogy mentül elébb készen legyenek vele.

* * *
Szidta a földes ur palócz kocsisát 10sz magavi-seletéért.

A legény birkatüremmel hallgatta az agyba-főbe-szidas pattogó kifejezéseit, s hideg vérel bolingatott hol jobbra hol balra, de a mint a földesur azt mondja neki: „Gazember, most is részeg vagy“, elképzelve azt a boldog állapotot, mosolygó képpel felel:

— Hiszen bár az vólnék, tekintetes uram!

* * *
A falusi tanító vizsgálatot tartott az előjáróság előtt.

— Ki volt a magyarok első királya? kérdez egy nagy fejű, de gyenge eszű gyereket, kit Pistának hívtak. A fiu megretten és hebegve felel:

A magyarok első királya... a magyarok első királya... s megakad.

Háta megett szomszédja segitni akarván neki, lassan azt sugja fülébe: „a hogy téged hívnak.“

— ... A magyarok királya, ... első királya Kovács Pista volt, kiált rettentő örömmel a fiú.

A nőrablásról.

Könnyű minálunk a fiataloknak házasodni. Csak az új bor forrjon ki, valamelyik ismerős uram bátyám vállalkozik a násznapra, s szép szerével eligazít mindent, úgy hogy aztán az új pároknak nem igen van egyéb dolga, mint az oltár elébe állani s örök hűséget esküdni.

Hja de nem ilyen könnyen adatik ám mindenfele a házasság élet boldogsága, sok helyen előre meg kell azért a szerelmes legénynek küzdeni, s vannak olyan nemzetek, melyeknél egyenesen az a törvény, hogy a házasság csak úgy érvényes, ha a legény a feleségnek való leányt — ellopja, vagy erőszakkal elrabolja.

Ennek a különös törvénynek az lehet a magyarázata, hogy olyan pity poty legény, a ki még csak egy leányt sem képes elrabolni, nem érdemes arra, hogy felesége legyen. S ebben van is valami, kivált olyan néptörzseknek, a melyeknél a rablás még maig is erénynek és tisztességes munkának tartatik.

Némely népeknek ugyan ez a nőrablás már csak játék formán üzetik, míg másoknál sokszor véres vérekedésekkel van összekapcsolva s egészen komolyan megy.

A mongoloknál, kiknek ősei Magyarországot Béla király idejében elpusztították — minden vad erkölcsök dacára is csak szelid formájában maradt már fen a nőlopás.

Ezeknél nevezetesen, midőn a szülők már előre megegyeztek, a leány valamelyik rokonához menekül és ott elbuvik, s úgy kell a legénynek felkeresni és tetetett erőszakkal hazá vinni. — Ezelőtt u. y volt ez szokásban, hogy a lánynak barátai összegyűltek, s míg a legény ezeket egyenként ki nem dobálta a házból, addig a menyasszonyt sem vihette el. Ez pedig nem volt könnyű dolog, mert a lányok körmöket, ha raptak mint a vad macska, a mellett erős madzaggal hozzá kötötték magukat a menyasszonyhoz.

Az eskümnél meg csak abban áll az esküvő, hogy a legény a leányt erőszakkal viszi a maga hóból készült kunyhójába. Ilyenkor aztán az illedelem megkívánja a leánytól, hogy mentől jobban rugkapáljon, sikoltozzon és kézzel lábbal védje magát az elhurcoltatás ellen. Ha a legény gyenge, akkor néhány vén asszonyt szokott felfogadni, kik a leányt erővel elrúgadják.

A maoriknál a vőlegény, miután leendő ipával megegyezett, a mezőn váratlanul megrohaja a leányt, a ki teljes erejéből védi magát, úgy hogy néha -- mivel a maori lányok igen erősek, óra hosszig is elfoly a küzdelem, s a házasság csak úgy érvényes, ha a legény el tudja vinni a leányt, míg ha az apja kunyhójába el tud menekülni, akkor mindenkorra vége a házasságnak. Természetes azonban, hogy ha a leányt inyére van a legény, bizony csak tettei az ellenállást.

Az arakánoknál déli Amerikában szintén úgy rabolják el a menyasszonyt, három nap múlva a fiatal pár visszatér s lakoma következik. Csak a menyasszony anyja tett haragot s hátat fordít vejének, mert ezt az oltani illem szabályok úgy kívánják, és sokszor megessék, hogy anyira viszik az illedelemet, hogy a lány anyja esztendeig sem szól a vejéhez.

Némely szerencsén törzsek mindig csak más faluból lopnak feleséget, még pedig annyit, a mennyit csak eltartani bírnak. Ezeknél meg valamelyik rokon lesi meg a leányt, arcát és vállát vajjal bekeni, s úgy viszi haza.

Az amerikai huronoknál még az elrablás nem képez egészen házassági szertartást, mert pár napi együtt lét után a nő ismét haza megy szülőihez, s csak akkor költözik végkép férjéhez, ha az első gyermeke megszületett.

A mi szomszédunkban a vitéz albánoknál is virágzik még a nőrablás divata meglehetősen. Csakhogy itt a keresztény albánok mohamedán leányt rabolnak, azt megkeresztelik s úgy veszik el, míg a mohamedán hitű albán ifju keresztény leányt rabol legszívesebben.

Csakhogy már ezeknél nem oly könnyen és tréfásan megy a dolog, mert az illető legény, rokonaival talpig fegyverbe öltözve lóháton megy rabolni, és igen sokszor a lány rokonával és falubelieivel véres ütközetre kerül a dolog, hogy csakugy süvölt a puská és pisztoly golyó, s az éles handzsár nem egy tűzvérvő fiatal meleg szívét teszi örökre hideggé.

Szerkeztői üzenet:

I. I. urnak Romhányban. Az első két számot utólagosan küldtük, megkapta-e?

V. Á. urnak Bpestben. Beccses levelét megkaptuk, melyre külön levélben válaszolunk.

Ingyen hirdetés

előfizetőink számára.*

Kínáltnak:

KISS SÁNDOR cipész mesternek I. tized 272. száma házában egy udvarra nyíló padolt, butorozott hónapos szoba azonnal kiadó, — két rendbeli lakás szt.-György naptól kiadó.

*Csak oly hirdetések ingyenesek, melyeknél a hirdető neve nimes kitéve, még pedig csak is lapunk előfizetői részére. Oly hirdetésekért, melyekben a hirdető neve is bent foglaltatik, előfizetőink csak a szokásos 30 kr. bélyegdíjat fizetik.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
BALÁZSOVITS NORBERT.

ZSOLDOS FERENC

fakereskedésében legjobb minőségű

fűtő- és kovácsszén,

valamint a Tiszán, kereskedésében és a görgösi malmánál

jó bükk tüzi fái

vannak eladók.

H I R D E T É S.

A n. é. közönségnek beccses tudomására hozom, hogy férjem Schwarcz Emánuel elhunytá után az üzletet **csak tovább viszem, hanem mindenféle javításokat is elvállalok.** És hogy a t. közönség eddigi bizalmát továbbra is megtarthassam, egyszermind arról is értesítem a n. é. közönséget, hogy

fiam Schwartz Jakab,

ki eddig hazánk első rendű városaiiban működött, velem együtt az üzletet rendezni fogja. Az árucikkeknek lehető legjutányosabb áron való pontos kiszolgáltatásáról kezeskedem.

Tisztelettel:

Özo Schwarcz Emánuelné.

Lakása: főteza, Mátéi Ferencz (eze-
lőtt Rácz László) házában.

Árverési hirdetmény.

Csongrád megye közönsége 1883. évi december hó 10-én 322. sz. alatt hozott határozatával a szegvári székepület és tartozékainak és kerti helyiségeinek árverés utján eladását rendelve, elárverés napjaul **1884-ik évi mártius 12-ike tize-
tik ki, Szegvárra a jelzett székepületnél, délelőtt 10 órára.**

Az árverés szóbeli és írásbeli. Kikiáltási ár a becsárul megállapított 61607 frt 07 kr. Árverezni óhajtok kötelesek a fenti becsár 5% tóliját árveréskor, az árverést vezető Soós Pál tiszti ügyész kezéhez készpénzben vagy ovadékképes értékpapirokban letenni; az árverező ajánlatának elfogadása esetén értékpapirjait készpénzzel köteles kieserélni.

Az írásbeli ajánlat 50 kros bélyeggel és a megajánlott vételár 5%-át magában foglaló bánatpénzzel ellátva, kellőleg lepecsételt borítékban a szóbeli árverés megkezdése előtt nyújtandó be; írásbeli ajánlatok 1884. március hó 12-ik napjának délelőtt 10 óráján túl nem fogadtatnak el.

A részletes árverési feltételek az alispáni igaztató hivatalban Szentesen, a hivatalos órák alatt, továbbá a kir. államépítészeti hivatalnál Szegeden bármikor megtekinthetők.

Szentesen, 1884. január hó 12-én.

Csongrád megye közönsége nevében:

STAMMER SÁNDOR
alispán.

H i r d e t é s.

Kispiaci házamban lévő Szalát a nagyérdemű közönség kényelmének teljesen megfelelőleg **Ülőhelyekkel és Lusztelrokkal** a mellette lévő **ebédülő helyiséggel** együtt, felszereltem.

Báli, Lakodalmi,

s más alkalmak használatára jutányos ár mellett felajánlom.

Mély tisztelettel:
Halász Szabó János.

Előfizetési felhívás

**„ÁRLEJTÉSI KÖZLÖNY“
X. évfolyamára.**

Egyedüli s legrégebb, tehát különösen a külföldön is a legelterjedtebb közlönye az összes magyarországi és a honi vállalkozókat érdeklő ausztriai, horvátországi, boszniai s külföldi árlejtéseknek, a melyek mindennemű műszaki munkákra, építésekre, kész áru- és mindenféle munkaszállításokra (minden szakmájú gyáros, iparos kereskedő pályázatával) adás-vételekre, bérletekre stb. vonatkoznak s hivatalos és magán, de mindig első forrásból merítetnek.

Kizárólagos közlönye az összes hivatalos árlejtési kiírásoknak, amelyek e szaklapban a legkimerítőbben közöltetnek s melyek mellett ezenfelül az előfizető gyors és pontos információt is kap kívánatra a szerkesztőstől.

E szaklap minden számottevő műszaki irodában, gyárban, ipartelepen és műhelyben nélkülözhetetlen s mindennemű hirdetésekre nézve épen elterjedtségénél fogva a legjobban ajánlható.

Előfizetési ár:

- Egy évre 6.— frt
- Félévre 3.— „
- Negyedévre 2.— „

Előfizetési pénzek és megrendelések intézendők az

„**Árlejtési közlöny**“
kiadóhivatalába,
Budapestben, Bálvány-utca 3.

Legujabb korcsolyák,

SCHLEIER ISTVÁN

vas-, fűszer- és festék kereskedő (Kispiactér I. tized 113 szám.) ajánlja **kellőleg felszerelt raktárát minden nemű vas-, fűszer- és festék árukban a lehető legjutányosabb árak és pontos jó kiszolgáltatás mellett, különösen ez idényre alkalmas és alább felsorolt árúkat.**

Austria, Club, Halifax, monument, Porosz acél korcsolyák szijakkal ellátva bámulatos olcsó árakon továbbá:

Gömbölyű (oszlop) kályhák fa és szénfűtésre. Szegletes kályhák fa és szénfűtésre. Szegletes (Kastel Frushtick) kályhák. Szabályozható (Régulir) szén és Coaks kályhák. Lábon álló öntött takaréék tüzhelyek sütő és sütő nélkül lábon álló plé takaréék tüzhelyek sütő és vízmelegítővel vagy a nélkül lábon álló asztal forma tüzhelyek sütő vagy sütő nélkül, lábon álló gömbölyű tüzhelyek thea és kávé főzésre, plé kályhák gömbölyű vagy szegletes alakban, falba rakó takaréktüzhely lemezek keretek, sütők, ajtók, csövek, továbbá kitűnő zomáczu Teschen-féle öntött és kék fehér zomáczu (Hardt et Coup) féle plé edényeket.

Azonfelül elfogadok megrendeléseket minden oly szakmába vágó árukra melyeket üzletemben nem tartok ugyan; de azokat a lehető legrövidebb idő alatt és a legolcsóbban igyekszem beszerezni, így pl. Tizedes, kosaras, horgos és serpenyős mérlegeket, mindennemű gazdasági gépeket, szerszámokat és különösen **VARRÓ GÉPEKET** bámulatos 35—40 frt. olcsó árakon jöttállás mellett.

öntött kályhák,

takarék tüzhelyek,

„**OLCSÓ**”